

مورینیو؛ مربی حيله گر تاريخ!

● به قلم گابریل مارکوتی
● ترجمه: بابک سرانی آذر

وقتی در مورد لیگ قهرمانان اروپا و مرحله یک هشتم نهایی و بعد از آن! صحبت می کنیم و این که چه غول هایی از انگلستان و آلمان به آن رسیده اند، نام یک مرد برایتان زیاد تکرار می شود، مردی که چندان اهل اصلاحات نبوده و نیست. به نظر شما این اواخر، اتفاقاتی غیرطبیعی در لیگ قهرمانان رخ نداده؟! از طرفی سریال دیندی چلسی در این فصل انگلستان هم چندان نرمال نیست، آن هم با کارگردانی خوزه مورینیو، مربی چلسی!

به احتمال فراوان، این مرد خودخواه و مغرور را می شناسید! این مرد پرتغالی در دیداری برابر بایرن مونیخ سکوت کرد و احتمالا تنبیه شد؛ چرا که در مورد فرانک رایکارد و بارسلونای او اصلا خوب صحبت نکرده بود. از طرفی تهمت های زیادی به آندریاس فریسک زدو اعتقاد داشت که او در رختکن با رایکارد ملاقات داشته است. معمولا وقتی مربیان محروم می شوند روی صندلی جایگاه در بین تماشاچیان می نشینند و از دور بازی را تماشا می کنند؛ اما مثل این که مورینیو از این قاعده مستثنی است و لابد چنین مربی مغروری که تاریخ بشریت مثل او را به خود ندیده است، می تواند به صورت محرمانه در یک جایگاه بسیار عالی و راحت در استمفورد بریج، بازی را تماشا کند. مربیان محروم نمی شوند که بازهم بتوانند با دستیارانشان ارتباط داشته باشند و باید از جای دور و از روی صندلی تماشاگران معمولی، بازی را تماشا کنند. فیکها هم در این شرایط نسبت به استفاده از بی سیم یا تلفن همراه، تذکری نداده است.

در هرحال مورینیو، آن قدر در استمفورد بریج راحت بود که نیازی به تلفن همراه یا بی سیم نداشت و به راحتی، تیمش را هدایت می کرد. وقتی زندگی شخصی وی را مرور می کنیم، خیلی چیزها برایم روشن می شود. او عاشق لاف زدن است و همیشه دوست دارد با نزدیکانش از بزرگی، عظمت و تک بودن خودش صحبت کند.

زندگی او سرشار از کلمه «circumvent» و به بیانی با حيله و فریب جلوافتادن است. او دو سال پیش هم، شبیه چنین محرومیتی نصیبش شده بود؛ اما هرگز فراموش نمی کنم که او چگونه با جنگ روانی خود تیم حریف را درهم ریخت و با پیغام های محرمانه اش برای مربیان از طریق لب تاپ شخصی خود، خیلی راحت بازی را کنترل می کرد. او در مقابل بایرن مونیخ نیز از همین روش بهره برد. یوفا در این مورد چه دارد که بگوید! این چه محرومیتی است؟! آیا واقعا مورینیو و امثال او که زیاد نیستند، به این روش تنبیه می شوند؟! او بی تردید در جایگاه راحت، زیبا و مجلل خود در ذهن به یوفا، فیکها و کسانی که از محرومیتش کمی خوشحال شده بودند، با صدای بلند می خندید! تصاویر تلویزیونی هم به کمک من و همکارانم آمدند. مربی بدنسازی و سایر مردان تصمیم گیرنده چلسی در گوش هایشان گیرنده داشتند و در آن واحد پنج نفر با او در تماس بودند!

به نظر من که مورینیو هرگز تنبیه نشد و محرومیت او بیش تر باعث ناراحتی و آزردگی خاطر رایکارد و هواداران بارسلونا گردید. شاید اگر مورینیو از روی نیمکت، چلسی را هدایت می کرد، بهتر بود؛ چرا که در این صورت به آن راحتی که در جایگاه مجلل خود نشسته بود، بازی را زیر نظر نمی گرفت! مورینیو مربی بسیار خوبی است و در این مساله نه من و نه شما، هیچ مشکلی نداریم ولی این باعث نمی شود که او با بقیه متفاوت باشد و قوانین را زیر پا بگذارد. مساله بعدی که واقعا شرم آور است، جدال بچگانه مقامات چلسی با یوفاست. در حالی که وب سایت یوفا از چند روز قبل از بازی چلسی و بایرن مونیخ، مورینیو را تنبیه شده می دانستند و از مقامات چلسی می خواستند برای داشتن چنین مربی خودخواه، مغرور و بی ادب تجدید نظر کنند، ناگهان مقامات چلسی با مبلغ ۹ میلیون دلار در هر فصل که این رقم برای یک مربی، واقعا رویایی است، قرارداد او را تمدید کردند! جالب این جاست که نمابر تمدید قرارداد، قبل از این که به دست خبرنگاران وب سایت چلسی برسد، به دفتر مکاتبات یوفا ارسال شد تا آن ها بدانند که مورینیوی دوست داشتی، هرگز تنبیه نشده است!

به نظر من، اگر جوسازی های مورینیو و صحبت های توهین آمیز و حاشیه نشینی های او نباشد، چلسی تیم بسیار قابل احترامی است؛ ولی افکار عمومی فوتبال دوستان اروپا برضد اوست و کسی قبول ندارد که جز مورینیو، هیچ مربی بزرگی در جهان وجود نداشته و ندارد! در هرحال مورینیو با داشتن چنین تیمی شاید پرستاره هم باشد اما ستاره هایش هرگز بزرگ نیستند. دست به کار بزرگی زده است.

به سایر تیم ها و ستاره های آنها نگاه کنید. بایرن مونیخ، بالاک و ماکای را در اختیار دارد. یوونتوس، ندود، بوفون و دل پیرو، لیورپول جرارد، میلان شوچنکو و مالدینی را و اینتر میلان، ویهری و آدریانو دارد؛ اما از چلسی تا این سطح حرفه ای چه بازیکنی یا بازیکنانی را می شود نام برد؟! لابد می خواهید بگویید، ماکله له و پیترچک! و یا لمپارد و جان تری. در هرحال همه می دانند که چلسی بر اندیشه های این مرد استوار است و بدون مورینیو به سرعت از بین خواهد رفت. این واقعا شرم آور است! چلسی در مقابل بایرن مونیخ یک نیمه نزاع، درگیری و تقلا داشت و فقط دست و پا می زد و جوسازی می کرد ولی در نیمه دوم تسلط کامل بازی را در اختیار داشت؛ اما هیچ کس از خود نپرسید تیمی که در یک نیمه بدون جمله های محرمانه مربی مغرور و حيله گر خود در چنگال آلمانی ها له شده بود، چگونه و با چه منطقی در نیمه بعدی در زمین پادشاهی کرد؟!

چرا کسی حق ندارد از جوسازی یاران مورینیو در رختکن و پشت در اتاق آلمانی ها بنویسد؟ و چرا کسی حق ندارد از سر و صدای وحشتناک عده ای نامشخص و غریبه در کنار اتاق داوران سخن به میان آورد.

مقامات یوفا در بین دو نیمه کجا بودند؟! آیا آن ها هرگز چنین فریب هایی را تشخیص داده اند؟!

